מסורת הש"ס

גמ' **א)** ג"מ כד: **ב)**פסחים ט: נדה יח. כתובות טו. **ג)**מכשירין פ"ב [מ"ט ע"ש] **ד)**[ועיין במשנה] **ה)**שקלים פ"ז מ"ג **ו)**[ברכות ט. ומ"ש] **רש"י ז)**[ל"ל במכשירין] **תוס' ח)**[לקמן נח:] **ט)**[ד"ה עד.]

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה אמר רב וכו' מרובא דעלמא ומלפופו **ואפילו בבהמה שלימה** ומוסרת בעלמא הוא הס"ד והשתא נמקמ:

(ב) ד"ה הכא וכו' ה"ג פיקח וכו' ומיכבשינהו דניידוי:

הגהות

תוס' ד"ה פסקו אסור. **אבל הכא ידוע האיסור בדוכתיה חנות המוברת כו'.** כ"ל ולמטוק הוי"ו:

(ר"ש)

ד"ה ובנמצא. ולא אזלי' בתר כשירות דהוו רובא כו'. כ"ג ל"ל:

(ר"ש)

רבינו גרשום

אי הוה פייסת מינאי כלומר אי הוה עבדת לי ניח נפשא: מפני שוטה זה שעשה שלא כהוגן. כלומר שמכר בשוק טרפה במקום שמוכרין כשרה אנו נאסור כל המקולין אע"ג דטבחי ישראל בשר שנמצא ביד א"י יהא אסור שמכרו לו טרפה: הא לאו הכי אסור כלומר הניחא דאיכא טרפה אחת במקולין בשר שנמצא ביד א"י דאיכא למימר דאותה טרפה מכרו לו והתניא רבי אומר מקולין כו' שאני התם דאיתחזק איסורא כלומר כי איתחזק טרפה במקולין לא אמרי' בשר שנמצא ביד עובד כוכבים מותר: מיתיבי ר' אומר מקולין וטבחי ישראל כו' כלומר והא הכא דנתעלם מן העין ומותר: נמצא ביד עובד כוכבים שאני. כלומר דאמרי' ליה מאן יהיב לך הא בישרא. אי ישראל יהב ליה מותר ואי עובד כוכבים יהיב ליה אסור: ובנמצא הלך אחר הרוב כלומר אע"ג דנתעלם מן העין: ת"ש מצא בה בשר כלומר בעיר מצא הלך אחר הרוב טבחים כלומר כיון דרוב טבחים ישר' מותר ואי מבושל הלך אחר רוב אוכלי בשר כלומר ואם אומות העולם רוב אוכלי בשר הן אסור והא הכא חזינן אם חי הוא הלך אחר רוב הטבחים ואע"פ שנתעלם מן העין. וכי תימא הכא נמי בנמצא ביד עובד כוכבים דהלך אחר רוב טבחים ורוב טבחי ישראל ומותר בעומד ורואהו משעה שנטיל הבשר מן מקולין עד שעה שנפל. ת"ש נמצא בגבולין איברין כו'. הכא המשנה בבשר שנמצא בעזרה [איירי] איברין שלימין הרי אלו עולה דוראי כיון דשלימין הן עולה הן שכן מצינו ונתח אותה לנתחיה ולא נתחיה לנתחים: תחיכות. של חטאת הן כלומר דחטאת יכולין לחתוך אבר לכמה חתיכות. נמצא בירושלים איברים שלמים כלומר ששלמים היו נאכלין בכל העיר. נמצאו בגבולין איברין נבלות דוראי אם לא היו נבלות לא היו שלימות אלא

מסכת טבול יום
פרק ב' משנה ב'

קְדָרָה שֶׁהִיא מְלֵאָה מַשְׁקִים וְנָגַע בָּהּ טְבוּל יוֹם, אִם הָיָה מַשְׁקֶה תְּרוּמָה, הַמַּשְׁקִין פְּסוּלִין וְהַקְּדָרָה טְהוֹרָה. וְאִם הָיָה מַשְׁקֶה חֻלִּין, הַכֹּל טָהוֹר. וְאִם הָיוּ יָדָיו מְסַאֲבוֹת, הַכֹּל טָמֵא. זֶה הַכְּלָל בַּיָּדַיִם מִבַּטְבּוּל יוֹם.

עין משפט נר מצוה

מה א ב מיי' פ"ח מהל' מאכלות אסורות הל' יא יב סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד סי' סג סעיף ג:

מט ג מיי' שם הלכה יא סמג שם טוש"ע י"ד סי' קי סעיף ג:

נ ד מיי' פי"ע מהלכות פסולי המוקדשין הל' ד:

פניני רש"י

ובנמצא הלך אחר הרוב. ...לכיון דספיקו מן כאן תורת קבוע:
(פסחים ט.)
ובנמצא הלך אחר הרוב. הואיל והבא לפניו לא במקום קביעות נקמה וכבר פירסה על ידי אחר וכל דפריש מרובא פריש:
(כתובות טו. ד"ה הלך)

אי הוות פייסת מינאי. לפי שהיה שלח עמי שוגגים היו זה לזה: **דעבדי אתמול.** שעמטתי אתמול: **שעשה שלא בהוגן.** שמכר טרפה לעובד כוכבים למוכרה במקולין והטעה את תגידו ולקח מן העובד כוכבים: **אנו נאסור.** בתמיה מליקח בשר היום מן העובד כוכבים במקולין הואיל ורוב טבחי ישראל: **מקולין.** מייצל"ת: **מקולין וטבחי ישראל.** כלומר מקולין העומדין בעיר וטבחי ישראל מעטקין בהם: **בשר הנמצא ביד עובד כוכבים.** שם שלוקחו מן הטבחים להפחבר בו להוא ולפי שלא שחטה: **מותר.** דבתר רוב טבחים מזלינן ולטרפה ליכא למימר דלפם מיתת טרפה לא הוה מזלין ליה כדי למוכרה במקולין: **דאיכוון לצעוריה לחבריה.** ומקר דבר: **אנו נאסור.** היום את המקולין שבעיר ולוקח בשר מן העובד כוכבים לף היום מוברים הואיל ולא הכריזו: ומקשינן טעמא דלצעוריה הא מחת דבריו נתפרין והתניא ר' יוסי וכיון דבחזקת היתר הן משום הד עובד כוכבים מי מתפרי כולהו: **דאיתחזק איסורא.** דטרפה וזה לא נזהר בה שהרי מכרה לעובד כוכבים ום למוס שמכר היממה לעובדי כוכבים הרבה: **שנתעלם מן העין.** שהיה שעה אחת שלא ראהו ואפילו היה מונח על שלחנו: **אפור.** שמא נתחלף בנבלה: **נמצא ביד עובד כוכבים שאני.** שהיתה בחזקת המשתמר והוא שלא שחטה וטרפה לא מכרו לו למוכרה כאן אבל בשר המונח שמא עוברים מלפופו: **פפקו אפור.** דנפקא לן מקרא דכתיב בתרא ליומא (דף פד:) ובפ"ק דכתובות (דף טו.) כל קבוע כמחצה על מחצה דמי וזה מן הקבוע לקח אבל נמצא דנייד הלך אחר הרוב להשתא לאו קבוע הוא: **מצא בה בשר.** מחצה היא (ר) בעוברות עיר שיש בה עובדי כוכבים הרבה: **הלך אחר רוב טבחים.** אם רובן ישראל כשר: **ואם מבושל.** אע"פ שהטבחים רובן ישראל אחר רוב חולי בשר שבעיר מזלינן דמצוי לאוסר ואפילו רוב טבחים ישראל לאסור בשר שנמצא ביד עובד כוכבים **אי עובד כוכבים נקיט ליה.** לאוסר דבמקמת הוא בטל אגב ודלמי בנמצת מוטל לאדץ קאתר וקאמר גרוב טבחים ישראל מוסר: **בעומד ורואהו.** משעה שנפל מיד המלח עם ובעודו ביד הבעלים לא נאסר ואפי' היה עובד כוכבים להא נמצת ביד עובד כוכבים מוסר: **נמצא בגבולין.** משנה היא במסכת שקלים בשר הנמצת בעזרה מביאים עולות שכן דרך לעתחים לעתחים נמצת בגבולין מביאים נבלות שכן דרך לאתכה לאביאים ולהשליכה לאשפה: **חתיכות מוחרות.** וברוב טבחי ישראל קאתר וכיון דעתחכות לאתיכות ולפי לאכילה קיימי: **מוחרות משום נבלה.** ללא מעטמי ואי אכיל לה לא לקי דספק הוא ומיהו באכילה לאסורה ולפי אביאים ניהו מחזקינן להו בודאי נבלה ולקי: **והא דרב.** דלעתלם מן העין: **אמברא דאישתטית.** על מקום מעבר של מוחו נהר:

ממוור

אנן נאסור את כל המקולין. מקולין הס לוחם עובדי כוכבים שלוקחין בשר מן הטבח להשתכר בו וקאתר לפין לנו לאסור מליקח בשר היום מאתר מקולין ולאוח שכמו שאתרה לזה טרפה למוכרה במקולין אע"פ שלא הכריזו בו מכר לאתרים המוכרים במקולין אי הוות פייסת מינאי מי לא ספיי לך משור של פטם דעבדי אתמול א"ל אכלי משופרי שופרי א"ל מנלך א"ל דזבן פלוני עובד כוכבים וספא לי א"ל תרי עבדי וההוא טרפה הוה אמר רבי בשביל שוטה זה שעשה שלא כהוגן אנו נאסור כל המקולין רבי לטעמיה דאמר מקולין וטבחי ישראל בשר הנמצא ביד עובד כוכבים מותר איבא דאמרי אמר רבי מפני שוטה זה דאיכוון לצעוריה לחבריה אנו נאסור כל המקולין טעמא דאיכוון לצעוריה לחבריה הא לאו הכי אסור והתניא רבי אומר [א]מקולין וטבחי ישראל בשר הנמצא ביד עובד כוכבים מותר שאני הכא דאיתחזק איסורא [ב]אמר רב בשר כיון שנתעלם מן העין אסור מיתיבי רבי אומר מקולין וטבחי ישראל בשר הנמצא ביד עובד כוכבים מותר נמצא ביד עובד כוכבים שאני תא שמע [ג]תשע חנויות כולן מוכרות בשר שחוטה ואחת מוכרת בשר נבלה ולקח מאחת מהן ואינו יודע מאיזה מהן לקח ספקו אסור ובנמצא הלך אחר הרוב הכא נמי בנמצא ביד עובד כוכבים תא שמע [ג]מצא בה בשר [ד](אם חי) הלך אחר רוב טבחים ואם מבושל הלך אחר רוב אוכלי בשר וכי תימא הכא נמי בנמצא ביד עובד כוכבים מבושל הלך אחר רוב אוכלי בשר ונחזי אי דעובד כוכבים נקיט ליה אי דישראל נקיט ליה הכא במאי עסקינן בעומד ורואהו תא שמע [ה]נמצא בגבולין אברים נבלות חתיכות מוחרות וכי תימא הכא נמי בעומד ורואהו אברים נבלות אמאי מידי הוא טעמא אלא לרב הא איתמר עלה רב אמר מוחרות משום נבלה ולוי אמר מוחרות באכילה והא דרב [ו]לאו בפירוש אתמר אלא מכללא אתמר דרב הוה יתיב אמברא דאישתטית חזיא להההוא גברא דהוה קא מחוור

טרפה כמו שמכר זה הטבח טרפה כמו כן עשו שאר טבחים זה לין לפום וכרו שאר מקולין הואיל ורוב טבחי ישראל נבד מההוא עובד כוכבים דזבנה מיניה: **רבי** לטעמיה דאמר מקולין **וטבחי ישראל בשר הנמצא ביד עובד כוכבים מותר.** ולפ"ז מייתינן שמע ינית עובד כוכבים מנבלה שבניתו למכור במקולין אף אם שאר מכר אחד מן הטבחים טרפה לעובד כוכבים הבא לקנות ממנו לאכילה ולפ כדי למכור במקולין לין לאסור בשביל כך מקולין לעובדי כוכבים דשאר רוב בשר חזלינן שקוסים מטבחים ישראל כדי למכור במקולין שהיא כשירה: **טעמא דאיכוון לצעוריה הא לאו הכי אסור והתניא בו'.** פירוש דשרינן בשר הנמצא ביד עובד כוכבים לחזלינן בשר רוב ולפ אע"ג מייתינן שמע שהיא נבלה מניתו למכור במקולין לכתחלה לאיסורא דלמא לאיכוון לצעוריה לחבריה ולפ לאסור בשביל כך מקולין לין לאסור בשביל כך מקולין לעובדי כוכבים דשאר רוב בשר חזלינן שקוסים מטבחים ישראל כדי למכור במקולין שהיא כשירה: **מצא בה בשר.** דמשמע שלא נמצא בעזרה אלא בחוץ ואפ"ה מותר משום דרוב טבחי ישראל ומוחר בעומד ורואהו משעה שנטיל הבשר מן מקולין עד שעה שנפל. ת"ש נמצא בגבולין איברין כו'. הכא המשנה בבשר שנמצא בעזרה [איירי] איברין שלימין הרי אלו עולה דוראי כיון דשלימין הן עולה הן שכן מצינו ונתח אותה לנתחיה ולא נתחיה לנתחים: תחיכות. של חטאת הן כלומר דחטאת יכולין לחתוך אבר לכמה חתיכות. נמצא בירושלים איברים שלמים כלומר ששלמים היו נאכלין בכל העיר. נמצאו בגבולין איברין נבלות דוראי אם לא היו נבלות לא היו שלימות אלא מלפופו (ו) ומומרת בעלמא הוא מפני עובדי כוכבים עובדי כוכבים הס לוחם עובדי כוכבים שלוקחין בשר מן הטבח להשתכר בו וקאתר לפין לנו לאסור מליקח בשר היום מאתר מקולין ולאוח שכמו שאתרה לזה טרפה למוכרה במקולין אע"פ שלא הכריזו בו מכר לאתרים המוכרים במקולין

ספקן אסור. לכל קבוע כמחצה על מחצה דמי והא דקיי"ל (ז) מדאוריימא מד בתרי בטיל היינו היכא שמעורב ואינו ניכר לאיסור אבל הכא ילוע האיסור בדוכתיה ואוח מפני עובדי כוכבים עובד נבלה ובדבר אפני מעורב בשר נבלה ובדבר אפני מעורב בשר נבלה ואפילו הכי אסור משום דכיון דאיכא למיחש לנ